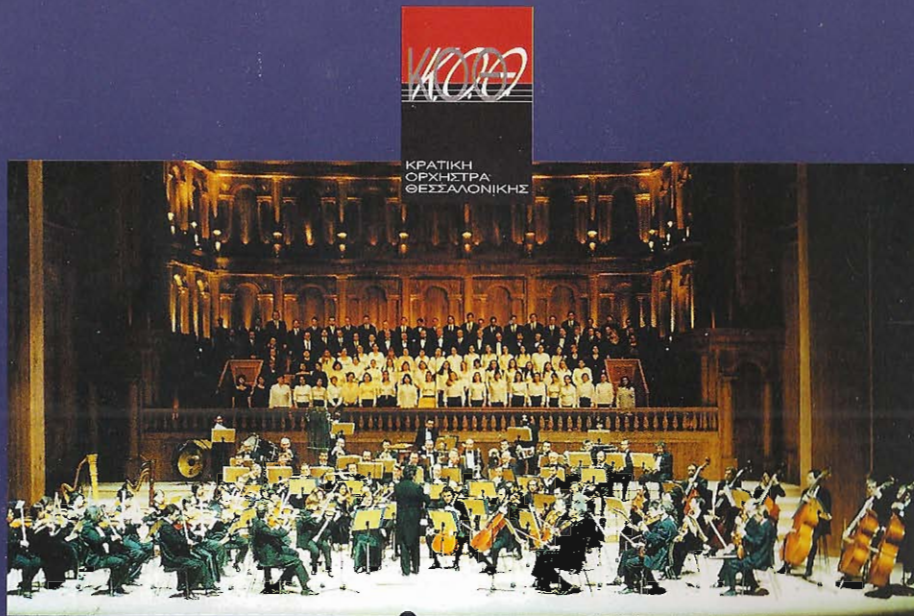

Κύκλος συναυλιών σύγχρονης μουσικής

Οι «ΚΛΑΣΙΚΟΙ» ΤΟΥ
20ου αιώνα
και η
Νεότερη Σχολή
της Θεσσαλονίκης

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ,
Κολοκοτρώνη 21,
564 30 Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη,
τηλ. 586.156-9, 586.163, fax: 604.854
www.orchestra-thess.gr
e-mail: koth@otenet.gr

Δρχ. 500

Κρατική
Ορχήστρα
Θεσσαλονίκης
*Thessaloniki
State Symphony
Orchestra*

42^η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2000 - 2001

Γ' ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΟΙ «ΚΛΑΣΙΚΟΙ» ΤΟΥ
20ου αιώνα

και η
Νεότερη Σχολή
της Θεσσαλονίκης

2η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

σολίστ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ (φλάουτο)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ (κοντραμπάσο)

διευθυντής ορχήστρας

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Τετάρτη 6 Δεκεμβρίου 2000, ώρα 21.00

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
(1972)

«Ισορροπία» 1998

ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ
(1970)

Κοντσέρτο για φλάουτο,
κοντραμπάσο και ορχήστρα
(1997-98)
(πρώτη παγκόσμια εκτέλεση)

Μέρος I
Μέρος II
Μέρος III

Φλάουτο: ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ
Κοντραμπάσο: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ

Δ Ι Α Λ Ε Ι Μ Μ Α

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
(1956)

Συμφωνία Νο1
(1998)
για μεγάλη ορχήστρα
(πρώτη παγκόσμια εκτέλεση)

Moderato Allegro risoluto-Andante maestoso
Andante-Poco Allegro-Andante lento-Andante

Διευθυντής ορχήστρας
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

«Ισορροπία» 1998

Η αφορμή για να γράψω την "Ισορροπία" δόθηκε στις αρχές του 1998 από τον αρχιμουσικό Δημήτρη Αγραφιώτη, ο οποίος ανέθεσε σε εμένα καθώς και σε άλλους νέους συναδέλφους μου να συνθέσουμε έργα για τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Η πρόταση αυτή έφτασε σε μια ιδιαίτερα φορτισμένη περίοδο της ζωής μου, όπου με απασχολούσαν όλα τα ερωτηματικά τα σχετικά με το κεφάλαιο των σπουδών μου στη Βιέννη, το οποίο θα έκλεινε σε λίγο καιρό οριστικά.

Έτσι λοιπόν, το να γράψω ένα έργο για ορχήστρα -ένα σύνολο που προσφέρει κατά τη γνώμη μου τις περισσότερες δυνατότητες έκφρασης σε ένα σύνθετη- ήταν μια καλή ευκαιρία να διχοτεύσω σε αυτό όλη μου την αγωνία και τον προβληματισμό.

Ο τίτλος δίνει -ίσως πιο ξεκάθαρα απ' οτιδήποτε άλλο- το "στίγμα" εκείνης της περιόδου, όπου πάλευα στην κυριολεξία να "εξισορροπήσω" αντιφατικές σκέψεις και συναισθήματα.

Αυτό συμβαίνει στο έργο υπό τη μορφή έντονης αντιπαράθεσης δύο διαφορετικών μουσικών παραμέτρων της κίνησης και της ακινησίας. Η κίνηση αντιπροσωπεύεται από αυτό που ορίζουμε παραδοσιακά ως μελωδία και ως ρυθμό, ενώ η ακινησία εμφανίζεται ως ακαθόριστη ηχητική μάζα.

Οι δύο αυτοί χαρακτήρες που παρουσιάζονται σχεδόν ταυτόχρονα στο ξεκίνημα του έργου, αναπτύσσονται στη συνέχεια ακολουθώντας διαφορετικές πορείες ως τη συνάντησή τους λίγο πριν το τέλος, όπου συνδυάζονται και αλληλοσυμπληρώνονται.

Η "Ισορροπία" είναι αφιερωμένη στο φίλο και συνάδελφο Περικλή Λιακάκη.

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ

Κοντσέρτο για φλάουτο, κοντραμπάσο και ορχήστρα (1997-1998).

Ήταν αρχές του 1997, όταν ο μαέστρος Δημήτρης Αγραφιώτης μου ανέθεσε την σύνθεση ενός διπλού κοντσέρτου για φλάουτο, πιάνο και ορχήστρα. Το έργο αυτό θα εκτελούνταν από τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης με σολίστες τον (αδελφό μου) Γιάννη Ανισέγκο στο φλάουτο και εμένα στο πιάνο. Όμως, λίγο αργότερα, ακολουθώντας την προτίμησή μου σε ασυνήθιστους συνδυασμούς μουσικών οργάνων, αντικατέστησα το πιάνο με το κοντραμπάσο, δίνοντας έτσι στο κοντσέρτο την σημερινή του μορφή. Τέλος, όταν λίγο μετά την ολοκλήρωσή του έργου ανακάλυψα ένα τρίο του György Kurtág για φλάουτο, κοντραμπάσο και πιάνο, του αφιέρωσα το πρώτο μέρος.

Το έργο αποτελείται από τρία μέρη, εκ των οποίων μόνο το δεύτερο (και κύριο) απαιτεί τη συνολική συμμετοχή των εκτελεστών της ορχήστρας. Στο πρώτο

μέρος (Οκτώβριος/Νοέμβριος '97) απουσιάζουν τα ξύλινα πνευστά, καθώς και τα έγχορδα της ορχήστρας, με εξαίρεση ένα βιολί και ένα κοντραφαγκότο, που συμβολίζουν τον αντίθετο πόλο των δύο πρωταγωνιστικών οργάνων.

Η ιδέα του μέρους αυτού βασίζεται σε έναν εφιάλτη, που επίμονα με επισκεπτόταν στην παιδική μου ηλικία, καθώς και μέχρι πριν μερικά χρόνια. Στην κορύφωση αυτού του εφιάλτη βρισκόμουν πάντα παγιδευμένος $\square$ με τη μορφή ενός ακίνητου σημείου- σε ένα χώρο που τον αποτελούσαν ευθείες γραμμές. Οι γραμμές αυτές κινούνταν με μεγάλη ταχύτητα και συνοδεύονταν από εκκωφαντικές φωνές και παράξενους ήχους, σχηματίζοντας ένα πυκνό, χαοτικό και απειλητικό δίκτυο. Η κατάσταση αυτή επιδειωνόταν με την εμφάνιση μιας αιθέριας, ψιθυριστής φωνής, η οποία στην προσπάθειά της να με καθουκίσει μου προκαλούσε ακόμη μεγαλύτερη ανασφάλεια. Ο εφιάλτης αυτός κατέληγε συχνά σε μία δυσάρεστη -για το περιβάλλον μου- εκφώνηση μιας ξαφνικής και ισχυρής κραυγής.

Οι νυχτερινές αυτές εμπειρίες αποδίδονται στο έργο μου με την επανειλημμένη επιχείρηση της εισόδου των δύο πρωταγωνιστικών οργάνων στο θεαλλώδες μουσικό περιβάλλον της ορχήστρας. Το μουσικό αυτό περιβάλλον αγνοεί την παρουσία των δύο φωνών μέχρι που τελικά χάνεται από τον ορίζοντα αφήνοντας το φλάουτο και το κοντραμπάσο τελείως μόνα. Αναπτύσσουν τότε μια δικιά τους γλώσσα επικοινωνίας, προσπαθώντας να μιμηθούν την προηγούμενη συμπεριφορά της ορχήστρας.

Ο διάλογός τους διακόπτεται στην κορύφωσή του από την ξαφνική είσοδο του δεύτερου μέρους (Φεβρουάριος/Μάρτιος '98). Το μέρος αυτό αποτελείται από 41 αποσπάσματα. Το πρώτο απόσπασμα διαρκεί 41 δευτερόλεπτα και κάθε ένα από τα επόμενα διαρκεί κατά ένα δευτερόλεπτο λιγότερο. Ο μαέστρος χτυπά δυνατά ένα κρουστό στην αρχή κάθε αποσπάσματος. Το μέρος αυτό συμβολίζει την πορεία της ανθρώπινης ζωής. Οι πρωταγωνιστές -φλάουτο, κοντραμπάσο- λειτουργούν μέσα στο μουσικό περιβάλλον, δηλ. την ορχήστρα, με την χαρακτηριστική συμπεριφορά ενός κοινωνικού όντος: προσαρμογή, έκφραση, τάση απόδρασης και αποδοχής, πληρότητα, ανασφάλεια... Τα μέρη αυτό δεν παρουσιάζει "ήρωες" και "ηρωισμούς" όπως συχνά συμβαίνει στην κλασική μουσική φιλολογία, παρά δύο τυχαίους πρωταγωνιστές.

Στο τελευταίο μέρος συμμετέχουν, πέρα από τους δύο σολίστ, τα δύο φλάουτα και τα τέσσερα κοντραμπάσα της ορχήστρας. Στην αρχή και στο τέλος του μέρους χρησιμοποιώ μία προσωπική τεχνική "delay", όπου οι μουσικοί της ορχήστρας περιορίζονται στην "κατά νότα" επανάληψη του κειμένου των πρωταγωνιστών με βαθμιαία καθυστέρηση.

Το μουσικό υλικό καθώς και η μουσική φόρμα προκύπτουν από τη χρήση περιττών αριθμών.

Αντώνης Ανισέγκος

Ο Αντώνης Ανισέγκος γεννήθηκε στη Στουτγκάρδη το 1970 από Έλληνες γονείς. Σε ηλικία 7 χρόνων άρχισε μαθήματα πιάνου. Το 1991 πήρε από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης το δίπλωμα πιάνου (τάξη Ελ. Ξεναρού). Συνέχισε σπουδές σύνθεσης (G. Orban) και πιάνου (A. Laszlo) στην Ακαδημία Ferenc Liszt της Βουδαπέστης.

Το διάστημα 1992-95 πραγματοποίησε σπουδές σύνθεσης (K. Schwetlik) στην Ακαδημία της Βιέννης και το 1995-97 σπουδές σύνθεσης (K. Meyer) στην Ακαδημία της Κολωνίας. Το 1997 απέκτησε το δίπλωμα σύνθεσης. Έκτοτε συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές σύνθεσης (W. Zimmermann) στην Ακαδημία του Βερολίνου.

Έχει πάρει τις υποτροφίες σύνθεσης: "Κώστα Νικήτα", "Alban Berg" και "Πολιτιστική Πρωτεύουσα, Βαϊμάρη 1999". Φέτος, τιμήθηκε με το 1^ο βραβείο σε διαγωνισμό σύνθεσης της Neuköllner Oper του Βερολίνου, με ανάθεση σύνθεσης όπερας δωματίου (Hundeherz, Bulgakow) και 16 εκτελέσεις (Οκτώβριο-Νοέμβριο 2000).

Ως πιανίστας έχει δώσει συναυλίες σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, όπου παρουσίαζε και έργα του. Πραγματοποίησε επίσης συναυλίες και ηχογραφήσεις στο χώρο της jazz και αυτοσχεδιαζόμενης μουσικής.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΙΣΕΓΚΟΣ

Γεννήθηκε το 1974 στη Στουτγκάρδη της Γερμανίας. Σε ηλικία επτά ετών πήρε τα πρώτα μαθήματα φλογέρας. Τον Ιούνιο του 1993 αποφοίτησε από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης παίρνοντας δίπλωμα φλάουτου με άριστα από την τάξη του Ηλία Μακοβέι. Έχει πάρει και πτυχία αρμονίας και αντίστιξης.

Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια των Marc Grauwels, Irena Grafenauer και Istvan Matuzs. Τον Δεκέμβριο του 1993 εκπροσώπησε το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης στην συνάντηση Ωδείων της Μεσογείου που πραγματοποιήθηκε στην Μασσαλία.

Τον Απρίλιο του 1996, έχοντας κερδίσει την υποτροφία "Αλεξάνδρα Τριάντη" από το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, συνέχισε τις σπουδές του στο σολιστικό τμήμα της Ανώτατης Μουσικής Σχολής της Κολωνίας (Hochschule für Musik) στην τάξη του Hans-Martin Möller, από όπου αποφοίτησε τον Ιούλιο του 1998.

Έχει εμφανιστεί σε ατομικά ρεσιτάλ και συναυλίες σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού, έχει συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ (Δημήτρια 95 και 98, Σάνη, Παζοί 2000), ενώ ως σολίστ έχει συμπράξει με την ορχήστρα "Τέχνης" Βορείου Ελλάδας, την Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης και την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών.

Το διάστημα 1993-96 υπήρξε μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Θεσσαλονίκης. Κατά το τρέχον έτος συνεργάζεται με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και διδάσκει στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

Ο Γιάννης Ανισέγκος είναι πτυχιούχος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ

Γεννήθηκε στο Πύθιο Λάρισα. Σπούδασε κοντραμπάσο στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης στην τάξη του Γ. Γράλιστα. Συνέχισε τις σπουδές του στο Conservatoire National Supérieur του Παρισιού και στο Conservatoire Royal των Βρυξελλών στην τάξη του M. Aerts από όπου και αποφοίτησε με 1^ο βραβείο και μεγάλη διάκριση.

Εργάστηκε στην Κρατική Ορχήστρα του Βελγίου και στην Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας των Βρυξελλών.

Διετέλεσε κορυφαίος στην Ορχήστρα της Βασιλικής Όπερας της Λιέγης.

Στη μουσική δωματίου δραστηριοποιείται σαν μέλος του συγκροτήματος "OXALYS", με έδρα τις Βρυξέλλες, με ρεπερτόριο που αποτελείται κυρίως από έργα ρομαντικής και σύγχρονης μουσικής.

Στη Θεσσαλονίκη είναι μέλος του κουαρτέτου κοντραμπάσων "Quattro Basso". Είναι μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Θεσσαλονίκης και από το 1995 μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.